

col. 2. verb. pro hoc fallit. lib. 1. Decius in l. 1. col. 3. vers. secundo quando. C. de bon. poss. se secundum tab. Anton. Nicol. in tract. de con. or. glos. concord. 1. a. n. 31. Oz. sc. dec. Pedm. 2. s. n. 1. Menoch. de adipiscen. rem. 4. a. n. 803. ubi probat, hoc casu et in exceptionem dominij, atque ita impedire possessionem. Et ultra supradictos hanc nostram doctrinam, & limitationem probant Cardin. in c. cum ad sedem, a. fin. ubi Abb. n. 39. Petr. Grass. nu. 12. de restitutione spo. i. Capic. decis. 34. num. 5. Stephan. Aufer. in addit. a. de i. nonem nit. Capell. Tholos. n. 3. Rebuff. ad l. Gal. i. tract. de licet excent. art. 9. glos. s. nu. 10. cum seqq. & art. 10. gl. 1. n. 8. Maran. de or. a. judic. 6. p. tit. de app. n. 299. Duen. regul. 50. n. fin. Ma. fila in d. unica, n. 2. & 7. de quo etiam lae Christophor. de Paz. tr. de te. nu. c. 12. a. n. 3. i. cum seqq. late etiam prosequitur hanc doctrinam, & limitationem post C. de Contar. & Alios Scac. de app. q. 17. limit. 6. m. mb. 8. p. r. totum. ubi ejus varia reddidit exempla omnino videnda, & Paz etiam modò citato loco.

118 Sed pro coromide hujus capituli illud annectere libet, valde utile circa illa remedia possessorum summariorum, quorum ad principium meminimus ex officio, iudicis inductum, juxta l. aquisitissimum, ff. de usuf. ut. que sunt preparatoria ad possessionem ordinariam, queque (ut diximus) durant solum usquequo lata se sententia in ipso possessorio ordinario, ut scribit Neviz 119 consil. 30. n. 7. Beneint. conc. 79. n. 4. tanquam preparatorium, ex l. liberis §. ult. ff. de liberali causa: & revocatur nunc in dubium quid si lata sententia super possessorio ordinario contra eum, pro quo in summariissimo fuit pronuntiatum, & interloquuntur; fuerit appellatum, aut supplicatum, an ei adhuc proderit ea interlocutio, & an adhuc durare dicatur appellatio, aut supplicatio pendente à possessorio ordinario; in quo respondeo, quòd cum hujusmodi interlocutoria dumtaxat durat, usquequo lata sit definitiva in possessorio ordinario, Doctoribus citatis, non obstante appellatione pariter exequi debet (ut hæcenus dictum est) sequitur ut illa prior interlocutoria finem tunc habeat, quando definitiva effectum fortitur, ut optimè & eleganter consideravit Menoch. de retinon. poss. rem. ult. num. 50. & 60. & sic exequenda erit sententia definitiva lata in ordinario possessorio, nec interlocutoria impedimento esse debet, nec potest privilegium definitivæ huic auferre.

220 Et obiter advertit, quòd (sicut superius dictum est) possessio datur hæredi instituto, vigore l. fin. C. de edito divi Andr. non obstante appellatione favore testatoris, multo magis deneganda est ipsa appellatio à sententia seu pronuntiatione de aperiendo testamentum, ut probat text. in l. fin. ff. de app. recip. & in l. quisquis. 6. & ibi B. Bal. Salic. & Paul. de C. l. quorum, app. non recip. quem legem Gratianus posuit in c. ult. vers. si quis etiam ausus fuerit 2. q. 6. Innoc. in c. Pastoral. n. 3. vers. ad hoc ita de off. deleg. Archidiacon. in d. c. fin. 16. 2. q. 6. Specul. rit. de app. §. in quibus, n. 10. vers. 8. l. b. 2. Maran. in Spe. ul. p. 6. act. 2. princ. in verbo & quandoque appellatur limit. 19. n. 222. fol. 505. Rebuff. tract. de app. glos. univ. art. 9. n. 10. tom. 3. Menoch. tract. de adipisc. poss. rem. 4. n. 7. fol. 23. Et est ratio, quia apertura testamenti celeritatem requirit, ex d. l. fin.

121 Et iterum à decreto sive iudicis mandato executivo relaxatio de evacuando, v. l. ut dicitur de tractado appellationis ei def. rri, quia caret suspensivo, tenent citandi DD. eo quòd sit causa summariæ & privilegiata celeritatem desiderans. Gramaticus de 58. n. 5. & seqq. C. de Contar. in l. unica, n. 4. C. si de mom. poss. Alex. in l. 1. n. 52. ubi Ill. n. 45. vers. quarto a de ff. soluto matris & post eundem Contar. q. 20. n. 2. vers. contrarium & n. 3. & Bald. in eadem l. unica n. 1. dixit Scac. de app. q. 17. limit. 6. mem. 2. n. 6 & idem lib. 1. causa, civ. lib. 1. causa, giv. & crim. c. a. n. 53. cum seqq. laurus Marchesa tr. de

com. 1. p. c. 20. per totum in secunda impressio. fol. 217. qui n. 2. advertit quòd licet aliqui ex iis DD. loquantur de sabro prope domum scholaris seu Doctoris malicantes, tamen ipse cum Gramatico idem firmat in inquilino, & conductore, de quo latius per eum erit videndum ibi.

CAPUT XIII.

A sententia lata à iudice, ut bono viro arbitrante, vel arbitro juris, vel in iis, quæ judicavimus arbitrio regulato, vel etiam libero, relinquuntur seu etiam conscientie, potestati, ejusque mero officio; appellationi interpositæ non deferens vim an faciat; ubi etiam quid ab actibus, & sententiis negativis.

SUMMARIUM.

- 1 Reductio sententia lata à iudice, ut bono viro appellationi non esse deferendum qui tenent.
- 2 Sententia reductionis licet admittat appellationem, an nihilominus ea pendente sit exequenda.
- 3 Reductio sententiam admittit appellationem suspensivam, cui cum Baldo suscipiunt.
- 4 Covariuvias perplexus & varius redditur, in resolutione hujus articuli.
- 5 Baldi distinctio refertur.
- 6 Reductio iudice confirmante arbitramentum non licet appellari, secus ab eo illud infirmante, qui tenuerint, recensentur.
- 7 Appellationem esse licitam à iudice adito per viam reductionis, ut bono viro, ut magis communis & æquior opinio resolvitur. Que procedit sive ipse iudex moderetur sive confirmet, vel infirmet arbitramentum, ibid.
- 8 Et hæc opinio maxime procedit si sententia feratur ad favorem ejus qui petit reductionem.
- 9 Reductio sententia an admittat appellationem juxta Regio, remissive.
- 10 Laudi executio non est facienda pendente reductione ad iudicem ut bonum virum, ut verior opinio resolvitur, quot sint in hoc articulo.
- 11 Jure Regio hæc opinio innovata est.
- 12 Laudi executio fit, si sit inter partes conventum. Vel si sit ab aliquo statuto sic inductum, ibid. Et de aliis limitationibus, remissive.
- 13 Reductio arbitramenti si petatur post illius arbitramenti executionem, illam non revocatur, nec impedit.
- 14 Ab arbitratoribus & eorum arbitramentum non licet regulariter appellare, sed reductio peti ad arbitrium boni viri.
- 16 Reductio ad arbitrium boni viri intra decem dies debet peti jure regio.
- 17 Reductio an etiam jure communi debet peti intra decem dies.
- 18 Reductio coram quo iudice sit petenda, & de variis opinionibus, remissive.
- 19 Reductio debet peti intra decem dies etiam jure canonico.
- 20 Arbitri sententia an sit exequenda non obstante appellatione, & seqq.
- 21 Arbitri sententia quando omologatur tacite vel expressè.
- 22 Ab actu quem quis approbavit, non potest appellari.
- 23 Appellari quando ab arbitri sententiis, qui pro materia videntur.
- 24 Arbitri sententia etiam pacto nudo facto compromissa jure canonico recipit appellationem, & de ratione.

- 24 Ab arbitris juris electis scilicet super recusatione, aut incompetencia inter iudices Eccles. appell. an liceat.
- 26 Arbitri juris habent jurisdictionem a lege, & coram illis coguntur partes litigare, sicut coram iudice.
- 27 Arbitri juris habent a lege jurisdictionem tertiam speciem æquivalentem delegato. Arbitris juris licet appellare, quemadmodum & ab aliis iudicibus, ibid.
- 28 A iudice habente arbitrium a lege, homine seu statuto appellari licet, qui tenent.
- 29 A iudice cujus arbitrio aliquid committitur sive in civilibus, sive in criminalibus, qui tenent.
- 30 Iudex in arbitrariis argui non potest, quia tunc Deum iudicem rei hujus cognitorem habet.
- 31 A iudice cujus arbitrio aliquid relinquitur, non licet appellari in parvis & levibus, secus in gravibus, in quibus enormiter lesus est.
- 32 In arbitrariis super re magna quemadmodum enormiter lesus iudicetur.
- 33 A iudice habente liberum arbitrium, seu absolutum a lege, seu statuto, vel homine, non licet appellari.
- 34 Liberum arbitrium ex quibus verbis, & clausulis datum iudici intelligatur, remissive.
- 35 Clausule & verba, quibus arbitrium regulam seu boni viri, iudici datum sit remissive.
- 36 A iudice cujus conscientia aliquid terminandum, seu faciendum committitur appell. emissa non deservit.
- 37 Conscientia ubi sit onerata iudice sive jure, sive forma commissionis prescripti, appellatio nec suspendi, nec impedit executionem.
- 38 A iudice cujus conscientia aliquid committitur, appell. est prohibita quoad suspensivum effectum dumtaxat.
- 39 Conscientia solus Deus superior est, & ideo ad alium ut inferiorem appellari non debet.
- 40 & 47 Conscientia iudicis ubi non est onerata simpliciter, sed aliquid simul sit appositum respiciens justitiam, appellatio non est prohibita.
- 41 Appellari non potest ab aliquo, cujus conscientie aliquid declarandum committitur, quando declaratione juramento firmavit, quod procedat non in iudicio.
- 42 Disto alicujus ubi sit standum ex quacumque dispositione, intelligitur jurato, non aliter.
- 43 Disto alicujus promittens stare, intelligitur jurato, non aliter.
- 44 Citare non debet aliquem iudex, cujus conscientie alicuius judicandum est commissum.
- 45 De materia quando aliquid conscientie alicujus committitur, remissive.
- 46 & 47. Conscientia cui aliquid terminandum committitur, debet esse cum iudicio discretionis.
- 48 Potestati iudicis quando aliquid relinquitur, id non subjicitur iudicis necessitati.
- 49 A iudice cujus facultati & potestati aliquid faciendum relinquitur non licet appellari.
- 50 Iudex si ex statuto potest aliquem carceratum sub fidejussoribus relaxare, si non fecerit, non appellatur, Declara ut ibi.
- 51 A iudice facultatem dispensandi habente, & id negante, non licet appellare.
- 52 Delegatus meram habet facultatem revocandi jurisdictionem delegatam.
- 53 Appellatio non admittitur ab avocatione jurisdictionis facta per delegatum superiorem.
- 54 Quod procedit sive avocatio fiat sine causa, aut cum ea, aut cum levi, quia non licet appellari.
- 55 A iudice denegante id quod facere potest ex suo mero officio appellari non valet.
- 56 A iudice non suprente de facto cum potest, nec ledit, nec licet appellare.
- 57 Officio iudicis mercenario quod potest exercere motu proprio, quando aliquid committitur, ab illud negante non appellatur.

- 58 Secus de officio iudicis nobili, quod deservit actioni propositæ & de utriusque exemplis.
- 59 Appellari non potest à iudice suum officium non interponente, quando pars interponendam non petit.
- 60 Procuratorem inhabile si iudex non repellat, licet possit ex officio non licet appell. per parte id non petentem.
- 61 Ab injusta denegatione officii implorari licet appell.
- 62 A iudice negante id cuius facultati relinquitur, non appellatur secus quando concedit, se ex eo pars lœdatur, quia tunc appellatur.
- 63 Iudex cujus facultati & voluntati aliquid committitur sicut cogi non potest per superiorem, ita nec appellatur ab illo.
- 64 A iudice faciente quod facere, præcisè cogi & compelli poterit, non appellatur.
- 65 A iudice obtemperante literas requisitorias, & permittente executionem, cum illis obtemperare teneatur, non appellatur.
- 66 A iudice nolente adimplere justas requisitorias, cum possit per superiorem compelli, potest appellari.
- 67 Ab ordinario recusante sine causa institutione presentatum, vel confirmare electum, appellari licet, vel etiam superiorem adire per viam recursus.
- 68 Ab ordinario negante licentiam justam Reçtori, vel alteri beneficiato, licita est appellatio.
- 69 A iudice carditate in ministrando justitiam, vel illam negante licet appellare.
- 70 Tarditas & negligentia iudicis in ministrando justitiam arguitur ex trina monitione.
- 71 Iudex negligens, à quo appellatum est non potest revocando gravamen reassumere jurisdictionem.
- 72 Ob negligentiam, & tarditatem iudicis superior adire potest per viam querelæ.
- 73 Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 20. explanatur in illis verbis, nisi Episcopus, prius requisito, eoque negligente procedat, &c.
- 74 Error dicentis appellari non posse ab actibus & sententiis negativis damnatur, & coru falsa fundamenta.
- 75 Attentatum non adest, ergo non adest violentia recursus, non est bonum argumentum.
- 76 Delatio negata iuste appellationi sufficit ad recursum regium postulandum, cum sit pars & principium violentie, ex qua animi deliberatio ad illam inferendam detegitur.
- 77 Ab actis & sententiis negativis sive definitivis, sive interlocutoriis appellationi deferendum, si sit legitima, ubi plura exempla recensentur.
- 78 Appellationi ab actu negativo si iudex deferre non teneretur, licite possit ulteriora procedere, cum retinent jurisdictionem.
- 79 Appellari ubi non licet, iudex licite potest ad ulteriora procedere appellatione non obstante.
- 80 Argumentum validum est, appellatio non suspendit, ergo iudex procedens non attentat. Sicut è converso, ibidem.
- 81 Iudex deferens appell. minimè deferenda, abdicat à se omnè jurisdictionem, & ultra valde nequit procedere.
- 82 Sententia negativa trahit secum executionem à jure, nec iudice cum jus hoc illi privilegium attribuat, quando legitima stat appellatio.
- 83 Sententia etiam secum executionem trahentis effectum suspendit appellatio legitima.
- 84 Iudex non deferens appellationi legitime virtute regii decreti, aut alias in proxima est causa attentandi, & vim inferendi.
- 85 Iudex si à denegante admittendam meam probationem vel instrumenta non admittatur appell. virtute decreti Regii, poterit ad sententiam definitivam procedere.
- 86 Ab actis & sententiis negativis appellat. legitime, si vim adeste declaratur, & potius videretur auxilium violentiis prestare.
- 87 Redduntur exempla, & supra.

88 Gravamen in actis & sententiis negativis fortius est, at magis qualificatum est gravamen exequutum, in quibus ratio appellandi potentior viget, quam in ceteris.
89 Regius Senatus in cognitione per viam violentie ab actibus negativis, solum inquirat, an appellatio de jure sit legitima, qua si talis reperitur, vim fieri decernit in dubio.

1 Satis est apud juris utriusque doctores controversum, in oppositisque itum sententiis, quibus anceps (ne dicant) difficillima redditur vera ejus resolutio: an à giudice definiente causam reductionis, ut bono viro, appellationi non deferens violentiam faciat, & hoc casu appellationem licitam non esse probat, & defendit Bard. in l. n. 18. ff. de leg. 2. Innoc. in c. praesenti de rescript. Abb. in c. quinta vallis n. 40. Joan. Andr. in addit. ad Specull. tit. de appell. §. in quibus versic. quid si convenerit litera B. Salicet. in clem. in omnibus C. de appell. & in l. cum antea q. penult. C. de arbit. & in l. societatem §. arbit. ff. pro socio quast. 20. Capol. consilio civil. 16. Fulg. cons. 111. & cons. 113. Lanfr. in tract. de arbit. quast. 12. Socin. jun. cons. 15. col. 2. lib. 1. Salicet. inter cons. Card. cons. 140. Bologni. ad Ananiam, cons. 31. dicens ab hac opinione nec in judicando, nec in consulendo esse recedendum Panorm. cons. 3. lib. 1. Rom. in rubr. ff. de arb. n. 8. & Paul. Castr. cons. 121. n. 8. lib. 1. & hanc Bartoli doctrinam, & opinionem veram esse dicit Ferrari. in forma libelli ad formam compromissi §. nec reductio n. 9. alios plures Doctores qui hanc sententiam, & Bar. opinionem sequuntur, refert Additio. ad Specul. ubi proxime, & magis communem dicit Covar. latè disputans lib. variar. n. 12. n. 5. vers. tandem. & quod ab ista sententia super reductione possit appellatio interponi, ut de magis communi Paris. cons. 55. tamen hac appellationem, & secunda reductione pendente posse fieri executioni sententiae reductionis, tradit Boërius dec. 284. col. 1. sub n. 26. vers. quod intelligo. idem etiam affirmavit ante eum Philippus Franc. c. dilectio sub n. 39. in ff. de appell. sequitur Lancel. Robert. per Fran. & Boërium de attent. 2. p. c. 19. à n. 28.

3 Sed contrariam opinionem imò appellationi deferendum esse à sententia lata per judicem super reductione, esseque in ejus executione ea pendente super sedendum, subscribere Bald. in l. 1. C. ne liceat 3. provocare n. 10. Paul. Castr. & Immol. Alexand. col. penult. & si in l. 1. ff. de legat. Immol. in l. publicorum col. 4. de public. judic. idem Immol. in c. quinta vallis, n. 36. de jur. jur. Vitalin. in tract. clausula, ubi agit de reductione ad arbitrum boni viri, c. fin. ad si. dicens, ita senatum determinasse, Baptif. de Sancto Blasio in tract. de arbit. q. penult. col. pend. Aretin. in c. super his n. 57. de accusatio & ibi Felin. n. 13. Alex. cons. 106. lib. 3. n. 7. Covar. qui veriorum dicit lib. 2. variar. c. 12. sub n. 5. per quem & Alexand. & alios idem dicit Ceval. in commun. opin. 1. tom. quast. 453.

4 Sed quidem Covar. non firmavit pedes in hac secunda opinione sed sub d. n. 5. vers. tandem, & seqq. inquit, quod pares sint in hoc casu defensores, & utraque communis, & eorum exstimatio, professionis nomen, consideranda sunt, non dubitare B. sententiam (hoc est priorem) magis communem esse, si quidem praeter ipsum ex veteribus, & junioribus plures magni nominis in juris utriusque disciplina, ei potius, quam contraria accessisse, & in vers. seq. dicit contrariam veriorum esse. Sed nihilominus perplexus manet in resolutione,

5 & electione, ut apparet ex vers. tertio & vers. quarto, maximè quod ipse Covar. non omnes Doctores, quos nos in prima opinione congestimus, recenseret, sed nonnullos eorum tantum, Bald. in l. 1. C. de iis qui poena nomine, distinguit, quod si judex reductionis laesit in mo-

dico non appelletur, si autem in magna quantitate, appellari possit, quem in hoc alii sequuntur, relati ab Additio. Specul. in lib. 2. tit. de app. §. in quibus n. 16. & Alex. in 1. ff. de legat. 2.

6 Alii autem dixerunt, ut prior opinio procedat quando judex reductionis confirmaverit priorem sententiam: seu arbitramentum, quia tunc in quo confirmaverit secunda sententia priorem, appellationi non sit deferendum, nec executioni insuper super sedendum fecus autem si prius arbitramentum confirmatum non fuerit, quia tunc à judice ut bono viro arbitante appellationi esse deferendum, quoad utrumque effectum suspensivum, & devolutivum, notat eleganter Immol. in concil. 130. in casu praemisso ad si. Lancelot. Robert. de attent. 2. p. 16. n. 32. tenet Marcus Anton. Blanc. in tract. de compromi. quast. 10. n. 30. ad si. probat Covar. in lib. 2. var. d. c. 12. sub d. n. 5. vers. quarto, ubi dicit, quod si communem opinionem (scilicet B.) admittamus, concedendum est ei locum fore, ubi arbitratoris iudicium à judice, ad quem itum est, fuerit confirmatum quod si judex causa reductionis sententiam dixerit adversus eum qui non petierit reductionem, & sic arbitratoris iudicium revocaret, sic gravatus hac definitione appellare poterit, sequutus Anton. Blanc. ubi proxime.

7 Sed nihilominus licet priorem B. opinionem aliquando praevaluisse, appareat; tamen jam his temporibus Baldi, & sic ut sit permisa appellatio à judice adito per viam reductionis tanquam bono viro, si moderetur arbitramentum, siue confirmet vel infirmet, & aequitas praxis, & Doctorum concursus, approbant & sequuntur prout ultra superius citatos communem & aequiorem esse testantur Alexand. cons. 106. viso themate col. 2. lib. 3. & ex Alex. & Boëri. idem dicit Scaccia de appell. q. 17. lim. 14. n. 3. & magis communem dicit ex Villalob. in arrario communi opin. lib. 6. verb. reductio. Additionat. ad pact. Papiens. in forma libelli quo agitur ad pen. in gloss. nec reductio sub n. 9. in litera A, in verbo contrarium fol. 461. sequitur etiam Menoch. cons. 217. ultimaverim nu. 29. & 30. l. 3. & inconstanter ponit hanc opinionem Nicell. tract. de concord. gl. concord. 6. fall. 12. n. 46. fol. 192. obiter etiam hanc opinionem sequitur Scaccia l. 1. r. causar. civil. & crim. c. 2. sub n. 456. hanc opinionem esse veram, & observatam atque approbatam in regno Franciae testatur Additio. ad Alex. d. cons. 106. sub n. 6. litera B, & in verbo appellatio, & ut magis communem refert, & sequitur Magon. in decif. Lucen. 37. lib. n. 4. ubi dicit, procedere maximè, si feratur sententia ad favorem ejus qui petit reductionem. Et hanc opinionem ut probabilior sequitur Fachin. controver. juris. l. 8. c. 96. per tot. quem acutè examinat, & hinc inde fundamenta referens, pendit, & contrariis satisfacit, videndus; sequitur etiam Beneintend. dec. 35. per totam, ubi etiam recitatis opinionibus pro utraque parte dicit hanc magis communem, quam etiam videtur sequi (licet confusè) Cardin. Tusc. pract. concl. litra A, concl. 414. per totam, & post Parisium & Afflictum, idem licet obiter, tenet Marquet. de commiss. à laudo. & relat. 1. p. c. 17. n. 23.

8 Quid autem jure regio noviter sit inductum, omnino vide l. 4. tit. 21. lib. 4. recopil. Covar. ubi proxime, n. 6. Avend. in c. prator. c. 1. à n. 26. Aviles verbo execut. c. 1. n. 9. & 26. in capit. poter. Orofius in l. de quibus n. 87. ff. de legib. Gutier. in l. nemo potest, q. 7. à n. 417. cum seqq. de legat. 1. Casil. in l. 64. Tauri n. 75. Olan. litera S. n. 9. Paz. in prax. 1. tom. p. 4. n. 4. & c. 1. & c. 3. num. 20. & 21. Roder. Xuar. in repet. l. post. rem notat. 8. in §. est & alius casus, apud quos quid jure Regni sit inductum, videbis, & latè gl. 1. l. si. tit. 4. p. 3. & l. 5. tit. 2. p. 1. verbo, des juicios, & alios citat Valdes in addit. ad Roderi. Xuar. ubi proxime.

9 Haec tamen diximus de sententia iudicis, ad quem itum

10 itum est per reductionem ut bonum virum super iudicio arbitratoris, nunc querendum, quid pendente ipsa reductione, & non obstantè: an possit executioni demandari arbitratorum iudicium. In quo articulo quinque reperuntur diversae opiniones, ea tamen receptissima est, & amplectenda: ut reductione pendente ad iudicem ut bonum virum, non sit faciendae executio laudi, ita tenet Bal. in l. tale pactum, §. qui provocavit col. fin. in penult. quast. ff. de pact. tenet etiam Abb. contra Card. in c. quinta vallis n. 41. de iur. jur. Socin. cons. 27. col. pen. l. 4. veriorum dicit Marant. de ord. jud. 3. part. 6. p. prin. in actu §. sub n. 110. Philip. Franc. in c. dilecto n. 30. de appll. sequitur Lancel. de attent. 2. p. cap. 16. n. 10. & seqq. cum quo transit, & sequitur in ampliationibus, & limitationibus (ut affolet transcribendo.) Scaccia de appell. quast. 17. limit. 4. à n. 6. sequitur Boëri. decif. 274. à n. 24. ubi de stylo servari testatur Lanfr. decif. 451. incipit arbitratorialis. Alexand. cons. 43. quia subtiliter, n. 9. lib. 6. & in cons. 119. quaritur ergo, n. 17. cod. lib. Parisius cons. 46. satis concludenter num. 6. lib. 1. Gallelius de obligatione in forma Camera q. 3. 4. p. obliga. in forma Cam. n. 5. & seqq. Grat. cons. 118. videtur n. 19. lib. 2.

11 Quae opinio nostro jure Regio alterata est per text. in d. l. 5. tit. 21. lib. 4. recopil. ubi postquam à prin. dedit formam exequendi arbitratoris sententiam; in hac inquit: *Y si la otra parte huviere reclamado ò reclamare ò pedido, ò pidiere relation y albedrio deven varon ò becho ò biziere de nullidad, ò por otro remedio ò recurso alguno, si la tal sententia arbitraria fuere confirmada por el Fra. dente y Oydores que de la tal sententia confirmatoria no aya mas supplicacion ni nullidad ni otro remedio alguno, pero si per juez inferior fuere confirmada, que pueda apellar para ante el Presidente y Oydores para que sentencien en ello, y si fuere confirmada, no aya mas grado, y si fuere revocada por el Presidente y Oydores de la tal sententia revocatoria se pueda supplicar para ante ellos mismos, quedando en su fuerza la execucion hasta que se de sententia en revista, &c.*

12 Quae conclusio multipliciter limitatur, scilicet, quando aliud sit contractum inter partes, ut arbitramentum habent executionem paratam, vel id sit ab aliquo statuto inductum, & de aliis pluribus videndus Lancel. de attent. 2. p. 1. cap. 26. à n. 28. & que ad fin. quem etiam transcripsit in omnibus Scaccia ubi proxime.

13 Sed illud non omitto, quod si executio arbitramenti petatur, antequam reductio ejus ad arbitrium boni viri, hoc est, iudicem, si petita quia tunc reductio subsequens non impedit executionem praecedentem, ita Joan. de Imol. in consil. 130. in casu praemissa col. 2. sub n. 7. ad notata in l. sed si ante ff. de except. & de per in auct. que supplicatio C. de precib. Impera offeren. optimè per Lancel. ubi proximo n. 46. cum seqq.

14 Haec tamen haec tamen à nobis dicta procedunt in arbitramento, & in arbitratoribus, a quorum sententia non licet regulariter appellare, sed reductio peti ad arbitrium boni viri, l. societatem §. arbitratorum. ff. pro socio, & ibi B. & ceteri, c. quinta vallis. cum sua materia de iurejur. quia si datur in ea homologatio, & approbatio tacita, nisi per triginta annorum spatium, nam intra ipsum quando cunque reductio peti potest, plurimos in id congestit comprobant Marant. de ord. jud. tit. de appell. à n. 110. & praecipue à n. 112. & n. 260. Cornelius consil. 17. & cons. 177. & alios allegat. Ceval. in contra

15 commun. q. 89. n. 2. sed hodie haec reductio debet fieri intra decem dies, ex l. 35. tit. 4. p. 3. ibi, y si callaste hasta diez dias, después que fuesse dada la sententia, &c. quae fuit speculatoris in titul. de arbitris §. sequitur, vers. sed intra quod tempus; plures allegat in comprobationem Ceval. ubi proxime n. 3. latè disputat, & examinat

16 Fachineus controver. jur. lib. 8. c. 95. per totum. ubi viriliter defendit post alios, etiam jure communi reductionem petendam esse intra decem dies, allegat text. quem Salgado de Protect. Reg.

fecit expressum in l. penult. C. de arbitris, quem vide etiam & latè eod. lib. 8. controver. 94. varias refert opiniones ad illam quaestionem, coram quo iudice sit petenda reductio, Ceval. etiam ubi supra n. 7. eas etiam recenseret Scacia de appell. quast. 17. limit. 4. n. 5. (neutræ tamen elegit) eas etiam refert Fossan. decif. 4. & sic illum terminum decem dierum l. regia puto etiam procedere jure canonico; cum nihil specialiter in eo sit dispositum in oppositum, maximè cum jure communi secundum magis veram opinionem, ut per Fachineum sit in ductum juxta ea quae latè dixi 1. p. c. 2. §. 3. à n. 14.

17 Quid autem sit dicendum à sententia arbitri, an ab ea appellationi non deferens vim faciat, in quo breviter est dicendum, quod licet jure civili appellari nullo modo possit à sententia arbitri regulariter, quia cum non oriatur ex ea actio appellacione, non est opus, l. 1. ff. de arbitris, & tamen in duobus casibus, quando scilicet, compromissum factum est sine poena, & sententia arbitri est homologata expressè (hoc est approbata per partes) cui se subscripserunt, item & quando tacitè, scilicet per lapsum decem dierum, sententia arbitri executioni demandatur, text. in l. cum antea, per tot. C. de arbitris l. si. tit. 4. p. 3. ubi Greg. in gl. las partes, idem esse, si compromissum sit poenale, declarat benè Roderic. Xuar. in l. post. rem. vers. est alius casus fol. 262. & ejus addit. ff. de re jud. & licet his duobus casibus oriatur actio, nihilominus ab ea non appellatur, quia quando sententia arbitri tacitè est homologata per lapsum decem dierum, cum non nota sit actio, nisi post illos decem dies, & tunc potest habere locum appellatio, quia fera est, scilicet post terminum, auct. sed hodie C. de appell. c. concertationi de appell. in 6. in expressa autem homologatione, & sic quando est sententia arbitraria subscripta, & probata, jam est ransata in rem jud. ex revocatu & voluntate ipsarum partium, nec postmodum potest displicere appellans ita probatur in regulis & juribus vulgatis, & etiam ex eo, quia ab actu quem quis approbavit, appellare nullo modo potest, l. ab eo. C. quomodo & quando jud. l. fin. C. de tempor. appell. notat Socin. in cons. 43. col. penult. in 1. vol. Ludo. Rom. cons. 9. in fin. allegans l. ad solutioem C. de re jud. Marant. de ord. jud. 6. p. tit. de appell. n. 306. & in specie & terminis latè Ill. & c. & in terminis probat latè Card. Tusc. pract. conclus. tom. 1. lit. A. conclus. 413. per totam ubi post alios de communi opinione testatur, & post Cyn. Bal. Salic. Paul. & alios in l. 1. C. de arbitris, & post Abb. Alex. Marc. Ant. Blanc. & alios tenet Scaccia l. 1. tract. caus. civil. & crim. cap. 2. n. 36. §. 2. in fin. & §. 29. & iterum in tract. de appell. q. 17. lim. 13. n. 1. & seqq. latè Ill. in l. arbitror. n. 1. qui satis cogat. ubi Joan. Orofci. n. 7. latissime Marant. de ord. jud. 6. p. prin. act. n. 2. tit. de appell. n. 259. & ubi à num. 250. cum plurib. seqq. pereleganter, & cum maxima distinctione tractat, quando possit appellari à sententia arbitri, ad quem videndum omnino te remitto, plures allegat Mencha, de success. creatio. §. 10. n. 5. latè Gutier. in repetit. l. nemo potest ff. de legat. 1. à n. 417. cum seqq. ubi tractat, quod hodie jure Regio sit depositum ultra Doctores Regnicol. à nobis superius allegatos vers. quid autem jure Regio, & c. n. 9.

18 Tamen jure canonico aliud est dicendum, ut appellationi à sententia arbitri interdictæ nisi iudex deferat, violentiam facere, certum est, quocumque pacto etiam nudo factum fuerit compromissum, cum ex eo illo jure actio nascatur à sententia arbitri, cum arbitria redacta sint ad instar iudiciorum, l. 1. ff. de arbitris, appellatio utique permittitur, gloss. in cap. a iudicibus n. 2. qu. 6. verbo ordinarii in princ. & communem dicit Ripa in l. nemo potest num 91. ff. de legat. 1. Joan. Orofci. in d. l. arbit. num. 7. & raul. Castr. in l. unam & postea §. simi. nor. num. 8. ff. de iur. jur. & est magis communis opinio secundum Alexand. in l. ait prator. in princ. num. 3. ff. de